

v tom, že rozhodly, aniž konaly šetření pro rozhodnutí nezbytně nutná, což jest nezákonností, tudíž důvodem mimořádného dovolacího rekursu podle § 46 zák. č. 100/1931.

Čís. 12677.

K zajištění nároku na vrácení směnek jím přijatých nemůže se navrhovatel domáhati zákazu odpůrci podle § 382 čís. 7 ex. ř., by sporné směnky nedal protestovati aniž zažalovati a by nepodnikl jiné kroky k zachování svých směnečných práv, ani, nemá-li odpůrce sporné směnky již ve svém držení, zákazu, by je nedal dále.

Osobu, označenou navrhovatelem jako poddlužník, jež nabyla sporných směnek od odpůrce bezelstně a nikoliv bezúplatně, nelze nijak obmeziti soudní obstavkou ve volném nakládání s nimi.

(Rozh. ze dne 8. června 1933, R I 487/33.)

K zajištění nároku na vydání směnek po případě na zaplacení 96.000 Kč navrhli žalobci proti žalované firmě prozatímní opatření, by žalované bylo zakázáno směnky dále převáděti pokud se týče protestovati nebo třetími osobami dáti protestovati nebo zažalovati, dále, by žalované bylo zapovězeno jakékoliv opatření o nároku na převod pokud se týče protestaci směnek nebo jich zažalování úvěrním ústavem K. a úvěrnímu ústavu K. by bylo příkázáno, aby až na další soudní nařízení směnky odpůrcem předané a žalobci podepsané nevydával aniž ohledně směnek těch nic nepodnikl, zejména by je neprotestoval aniž zažaloval, čímž by mohla býti exekuce na směnky zmařena nebo značně stížena. Soud první stolice prozatímní opatření povolil, rekursní soud k rekursu odpůrkyně a úvěrního ústavu K. zamítl návrh na prozatímní opatření. Důvody: Především jest uvážiti, že tu jde v první řadě o zajištění nároku na vydání směnek, tudíž o nárok podle § 381 ex. ř. Přicházejí proto v úvahu zajišťovací prostředky § 382 ex. ř. Výpočet jich není sice výčetný, nýbrž jen příkladný a nejsou proto jiné zajišťovací prostředky vyloučeny. Zajišťovací prostředky, jež má soud připustiti k zajištění nároku, musí býti především účelné. Nelze proto připustiti zajišťovací prostředky, jež jsou neúčelné nebo zbytečné. Ohrožená strana domáhá se nejprve, by bylo žalované zapovězeno dáti směnky dále. V žalobě jest však doličeno, že žalovaná dala směnky dále úvěrnímu ústavu K. Z dopisu tohoto ústavu vyplývá, že akcepty, jež byly řádně vyplněny a podepsány, eskomptoval a dal dále. V každém případě jest jisto, že žalovaná nemá již směnky a jest proto zákaz dáti směnky dále, bezúčelný, ježto jím má býti teprve dodatečně zapovězeno něco, co se již stalo. Jest proto tento zajišťovací prostředek zcela nezpůsobilý. Ani zákaz směnky protestovati nebo dáti protestovati a zažalovati není zákonem odůvodněn. Byloť by jím vlastně žalované zakázáno, podniknouti kroky nutné k zachování směnečných práv. Zcela nepřipustným zajišťovacím prostředkem jest zákaz odpůrci za-

žalovati své udánlivé nároky. Na tom nemění nic, že jde o směnečné pohledávky, ježto ve sporu žalované proti žalobcům byli by žalobci oprávněni vznésti podle § 87 směn. zák. nejen námitky, jež plynou ze směnečného práva samého, nýbrž i námitky, jež jim přísluší bezprostředně proti tomu, kdo žaluje, tudíž proti odpůrkyni. Totéž platí i o zákazu jakéhokoliv opatření nároku, dáti směnky dále, po případě je protestovati a zažalovati úvěrním ústavem K., neboť odpůrkyně právem poukazuje k tomu, že již jí nepřísluší nárok ze směnek a dispozice s nimi. Plným právem poukazuje odpůrkyně i k tomu, že příkaz poddlužnici, by směnky nevydávala, neprotestovala ani nezažalovala, odporuje zákonu. Poddlužnice jest nepochybně směneční věřitelkou, nabyla-li směnky odpůrkyní indosované a navrhovateli akceptované. Žádná ze stran nemá proti poddlužnici ani směnečnou pohledávku podle § 379 ex. ř. ani nárok na vydání směnek. Dopis ze dne 8. října 1932 osvědčuje naopak, že poddlužnici nebylo nic známo o jsoucnosti a obsahu smlouvy mezi stranami, aniž o smlouvě mezi žalovanou a bankou V. Poddlužnici jakožto třetí osobě nelze zapověděti, by se směnkami dále nenakládala, jmenovitě jí nelze zapověděti zachování směnečných práv. Z toho vyplývá, že žalobci v každém směru navrhli nevhodné prostředky k zajištění svého práva a že proto již z tohoto důvodu jest jejich návrh neodůvodněný. Pokud jde o podpůrně uplatněnou peněžitou pohledávku žalobců, není osvědčeno ohrožení ve smyslu § 379, druhý odstavec, ex. ř.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění a stěžovatelé se poukazují na správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolacího rekursu. Proti zápočtu podle § 382 čís. 7 ex. ř. jest oprávněn k rekursu i poddlužník (srov. rozh. sb. n. s. čís. 9431). Tvrdí-li stěžovatelé, že není ve spisech podkladu pro domněnku rekursního soudu, že odpůrce směnky již nemá, přehlízejí, že sami uvedli ve svém návrhu na povolení prozatímního opatření, že postoupil směnky poddlužnici. Nabyla-li tato směnek od odpůrce bezelstně — opak nebyl v návrhu tvrzen a nebylo ani tvrzeno, že nabyla směnek bezúplatně — nelze ji nijak obmeziti soudní obstavkou ve volném nakládání se směnkami. K okolnostem uplatněným v dovolacím rekursu nelze přihlížeti jako k novotám. Stěžovatelé též přehlízejí, že poddlužnicí není banka V., která se prý zavázala k vrácení směnek, nýbrž úvěrní ústav K. Dovolacímu rekursu nebylo proto vyhověno.

Čís. 12678.

Jde-li o rozhodnutí, komu má býti nemanželské dítě, jehož matka zemřela, dáno do výživy a výchovy, zda nejbližší pokrevní příbuzné, babičce, v jejíž výživě a výchově dosud jest, či nemanželskému otci, jest babičku pokládati za účastníci nesporného řízení oprávněnou k rekursu.

(Rozh. ze dne 8. června 1933, R I 488/33.)